

3/2024

ŠKOLNÍ ČASOPÍSEK

čtení nejen na přestávku

OBSAH

Z ŘEDITELNY / Z LAVICE

JEDNOHUBKY 2X

**JEDNOHUBKY /
HRA K PROCVIČENÍ PAST SIMPLE**

UDRŽITELNÁ MÓDA A SWAP

**ZŠKOLNÍ KVÍZ /
VTIPNÁ STRÁNKA**

I TO JSME MY

9 OTÁZEK PRO

**KDO JE KDO /
OMALOVÁNKA / TIRÁŽ**

BONUS

Z ŘEDITELNY

Milí žáci, budoucí středoškoláci i víceletí gymnazisté,

v uplynulých týdnech (a nejen týdnech) mnozí z vás prošli důležitou etapou školního života – přípravou na přijímací řízení na střední školy a poté přijímačkami jako takovými. Velmi rád bych na tomto místě ocenil vaše úsilí a nasazení, se kterým jste do přípravy šli.

Od samého začátku školního roku jsem sledoval vaši obdivuhodnou snahu a odhodlání při přípravě na tyto zkoušky. Bylo zřejmé, že pro mnohé z vás je úspěch a přijetí na vysněnou střední školu velmi důležité.

Vím, že čas při čekání na výsledky může být velmi náročný a napjatý. Chci vám však zdůraznit, že určitě nezáleží jen na výsledcích zkoušek. Každý z vás má unikátní schopnosti a vlohy, které přijímačkové testy nezjistí...

Přeji vám pevné nervy a klid během čekání - a nezapomeňte, že při přípravě na přijímací zkoušky jste se nejen mnoho věcí naučili, ale také jste natrénovali mnoho věcí, které se vám budou v životě hodit.

Přeji vám hodně štěstí a samé dobré zprávy, určitě si je zasloužíte!

Tomáš Rezníček

Z LAVICE

Někdy se toho v kalendáři sejde opravdu moc. Například letos to byly Velikonoce i apríl ve stejný den - a k tomu ještě přestupný rok.

K Velikonocům jen tolik, že na přestupný rok by měly chodit koledovat jen holky, ale chodili i kluci, tudíž ani jednou za čtyři roky nemáme my holky šanci být jedničky v zásobení domácnosti vařenými vejci na měsíc.

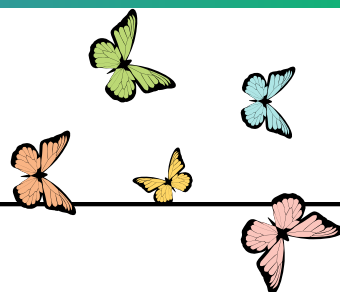
Kdo měl z výsledku nadílky špatnou náladu, ten si ji mohl spravit na apríla. Ten je dobrý hlavně na to, že si můžete udělat srandu z kohokoliv a někdy (omylem) i ze sebe.

My děti dávno víme, že první duben je jediný den v roce, kdy se každá lež dá vysvětlit vtípem. Škoda, že zrovna byly prázdniny, to bychom si ve škole zavtipkovaly!

Valerie Matoušková

JEDNOHUBKY

Denně jedna osmitisícovka

Škola je prý sedavé zaměstnání, ale když nejste líní a máte to štěstí, že vám ředitelna namíchala zajímavý rozvrh, můžete jakoukoliv „prosezeninu“ o přestávkách celkem slušně rozchodit. Dokládá to i můj malý krokový experiment měřený chytrými hodinkami a doprovázený nenáročnou matematickou operací. Počet kroků si měřím ze zdravotních důvodů, ale i ze zvědavosti. Mám spočítané, že při běžném programu udělám asi 44 030 kroků týdně. Ve škole díky přesunům mezi učebnami za jeden den nachodím třetinu mého stanoveného denního limitu - průměrně 2 683 kroků. Když mě po vyučování potkáte kroužit kolem školy, tak víte proč. Snažím se nahnat chybějící kroky do mé soukromé osmitisícovky! Pavlína Trnková

Informace o slovu info

„Můj názor na „info“ zkratku slova „informace“ je jednoduchý. Nelíbí se mi. Obecně si myslím, že bychom měli používat celá slova a ne zkratky.“ Jiřina Dopitová

Lidé si slovo info bohužel oblíbili a dokonce ho začali i skloňovat. Nedávno jsem někde četla větu: „Prosím o více infa.“ Podobně jsou na tom populární zkratky věča, dovča, trěna, sváča... Jsou chytlavé, člověk, který je používá, má dojem, že jde s dobou. Ale ten, kdo má cit pro jazyk český hezký - ten trpí. Anna Černá

Až se ucho utrhne uvidíme, koho sežere vlk

Na prvním stupni je to napínavé! Nebo dobrodružné? Pohádkové? Rýmované, vyprávěné, nakreslené? To záleží na tom, jakou knížku si půjčíte v Chodbové knihovničce v Revoluční ulici. Protože v (ZŠ) Řevnicích čte každý!

Zápis není žádná nuda!

Zápisy do prvních tříd se konají maximálně jednou za rok, takže je fajn si toho náležitě užít. I kreativně :-).

JEDNOHUBKY

Nejrychlejší správný výsledek je rozhodčí, druhý je rádce

Pracovali jsme v matematice způsobem ROZHODČÍ A RÁDCE. Princip spočívá v tom, že si zvolím obtížnost úlohy, kterou chci řešit. Když mám hotovo, přinesu řešení a učitel mi podle výsledku řekne pouze ano nebo ne. Pokud jsem prvním úspěšným řešitelem, můžu se stát ROZHODČÍM a ostatní žáci už nechodí za učitelem, ale za mnou. Také smím říct na výsledek jen ano nebo ne. Druhý úspěšný řešitel se může stát RÁDCEM a ostatní žáci za ním můžou jít pro radu, jak řešit danou úlohu. Velká výhoda této hry je, že se učíme navzájem - v každé úrovni obtížnosti je jeden rozhodčí a rádce.

Patrik Pauer, V.A

Rád tě vidím, brácho!

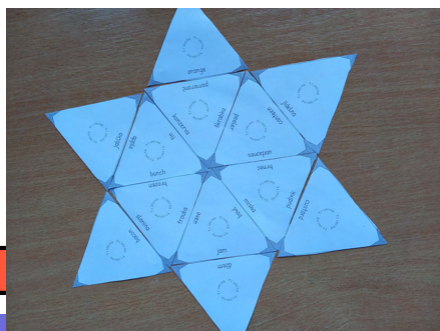
Každý správný kmen, zájmová skupina nebo komunita mají svůj pozdrav. Vyjádří si tak úctu a radost ze setkání, i když na sobě zrovna nemají sportovní dres. Pozdrav, na který se díváte, patří kmenu FK Slavoj Řevnice, jejíž 99 % členů prošlo nebo stále chodí naší školou.

Anna Černá

Domino zná každý, ale víte, co je Trimino?

Je to jednoduchá hra na procvičení jakéhokoliv učiva. My jsme si Trimino na angličtině nejen zahráli, ale předtím i vyrobili přímo v generátoru na www.schule.paulmatthies.de/Trimino.php.

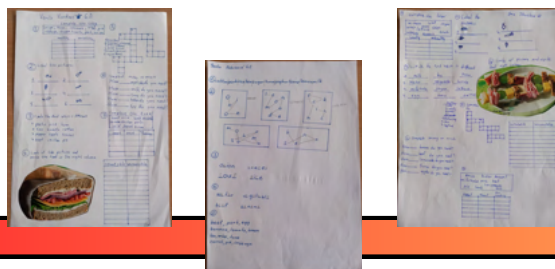
Ema Zdražilová, 6.D

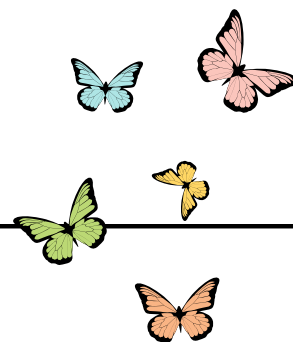
Dvě skupiny SAJ si vzájemně vyměnily autorské pracovní listy

Pracovní listy jsme zvyklí vyplňovat a moc zábavy u toho obvykle není. Proto jsme se rozhodli, že je sami vyrobíme, tak aby nás to bavilo. Vyplňovali je pak žáci z protilehlé skupiny SAJ šestých ročníků a na nudu si rozhodně nestěžovali. Naopak!

Valerie Matoušková, 6.C

JEDNOHUBKY

Dvěstěpatnácttisícpětsetpadesátčtyři

Víte, co je to za číslo? Zkuste si tipnout:

- A. Počet upozornění "klid prosím" za jeden rok v jedné třídě naší školy
- B. Telefonní číslo na tajnou linku české školní inspekce
- C. Množství kopií nakopírovaných v naší škole za rok 2023

"Cé" je správně! Za rok 2023 jsme na všech kopírkách školy nakopírovali neuvěřitelných 215 554 kopií, z toho 8 775 barevných. Cena, kterou jsme za tolik kopií zaplatili, je také neuvěřitelná: 146.981,419 Kč. Máte nápad, co bychom s tím mohli udělat? Sem s ním!

Škola hrou

Ve vyjmenované zemi Ypsilonii potkáte výpra, ale žádnou vířivku. Na farmě Zbyňka Kopýtka je jen sýpka a lýkové výrobky, žádné chlívy nebo vidle. A v hostinci U Syna Přemyslova si dáte výborný smažený sýr... Vyjmenovaná slova procvičujeme i pomocí stolních her. A nejen na prvním stupni! Podle naší paní speciální pedagožky Kláry Koubové se u hry nenudí ani starší žáci.

Příběhy našich sousedů

Již po čtvrté se naše škola zúčastnila projektu Příběhy našich sousedů. Žáci nahrávali rozhovor s paní Vlastou Šupáčkovou, zpracovali reportáž a celou práci ve čtvrtek 18. 4. prezentovali na vystoupení všech přihlášených týmů v našem regionu na základní škole Loučanská v Radotíně. Závěrečná scénka se moc povedla, žáci perfektně vystihli zásadní moment ze života pamětnice, čímž zaujali široké publikum i porotu. Více z projektu si můžete prohlédnout na stránkách www.pribehynasichsousedu.cz/revnice

Tým ZŠ Řevnice: Anna Koubová, Kristýna Kubátová, Matouš Kamborský, Barnabáš Sedláček, Žofie Valentová a paní učitelka Veronika Linhartová.

Procvič si minulý čas nepravidelných sloves zábavným způsobem

Start

come

get

run

sell

have

drink

see

give

fall

hear

be

take

buy

eat

sting

can

do

stick

sing

lose

find

can

do

hold

stick

sing

lose

find

steal

Home

go

make

fly

feel

lend

read

Pravidla hry pro dva hráče: začíná ten, kdo se narodil dřív. Z prvního slova určí tvar past simple a pokračuje dalším slovem, dokud neudělá chybu. Pozor! Na odpověď jsou pouze tři vteřiny. Ideální je, když správné odpovědi zapisuje a čas hlídá třetí osoba – nezávislý rozhodčí.
Pája Rolníková a Eliška Strejčková, 7.B

Udržíme udržitelnou módu?

Projektový den

Na základní škole v Řevnicích jsme se v uplynulých dvou týdnech věnovali tématu udržitelné módy. Nejprve proběhl ve čtvrtek 18. 4. projektový den, během kterého jsme se dozvídali, jaký vliv má výroba textilu a módy na životní prostředí.

Tři otázky

Věděli jste například, že na vypěstování bavlny na výrobu jednoho trička je potřeba 2 700 litrů vody? Víte, kolik kilometrů vaše bavlněné tričko nalétá, než se dostane k vám do šatníku? Pátrali jste někdy po tom, co se stane s vaším tričkem, pokud ho s nejlepšími úmysly dáte do kontejneru na oblečení?

Swap

U nás na škole již odpovědi na tyto otázky známe a rozhodli jsme se, že jen u informací nezůstaneme a zkusíme pro zmenšení dopadu módy na životní prostředí i něco udělat. Uspořádali jsme proto ve sportovní hale swap oblečení, sportovních věcí či hraček. Akce se zúčastnil celý druhý stupeň i některé třídy prvního stupně, pozváni byli i rodiče.

Založili jsme tradici?

Každý mohl přinést věci, které sám již nepotřeboval, ale stále mohly udělat radost někomu jinému, a odnést si něco pěkného pro sebe. Zlatým hřebem akce byla módní přehlídka z vybraných kousků oblečení. Máme dobrý pocit/radost nejen z toho, že jsme udělali něco smysluplného pro životní prostředí, ale také z toho, že jsme si akci užili společně, v pohodě a dobré náladě. Možná jsme pro příští roky založili i tradici, kdo ví?

Já, tričko

Zajímá ses někdy o to, co máš v šatníku? Jestli ne, tak ti povím, čím si musím projít, než si mě můžeš koupit v obchodě.

Vyrostlo jsem z malého semínka bavlníku v Indii. Odnepaměti na mě stříkali chemikálie - jedy pro hmyz a jiné rostliny. Vody jsem mělo dost, na jedno tričko se totiž spotřebuje tolik vody, kolik se vejde do třiceti plných van.

Po třech měsících mě jeden farmář posbíral, ale něco se mi nezdálo v pořádku - farmář vypadal nemocně a pořád pokašlával. Asi ty chemikálie nejsou jedovaté jen pro hmyz...

Cestovalo jsem až do Číny, kde jsem bylo stočeno do provazů a stkané do látky. V této fázi jsem bylo hrubé a šedé, a proto mě ošetřili horkem a bělidlem. Poté mě obarvili v barvivu a poslali do Bangladéše.

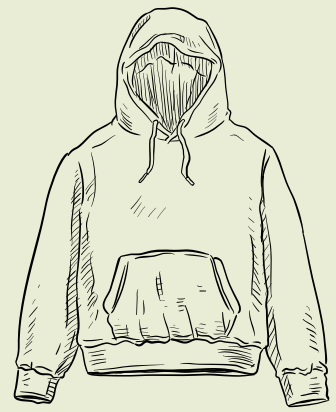
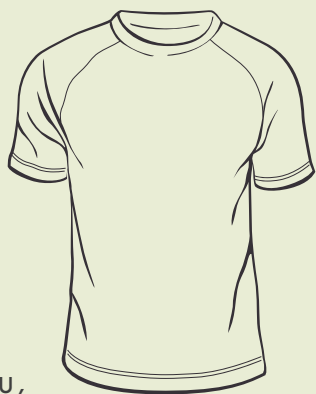
Tam mě v továrně ušili. Paní, která mě šila, nebyla vůbec veselá. Byla smutná a unavená a stěžovala si na malou výplatu.

Jako tričko jsem bylo posláno do skladu v České republice.

Sedělo jsem tam několik dlouhých týdnů a čekalo na to, až mě někdo převezde do obchodu, kde si mě někdo koupí.

A to se povedlo! V obchodě ZARA jsem bylo jen dva dny a pak jsi si mě vybral!

Berenika Sedláčková, 7.B

Život mikiny

Kdysi dávno v Polsku si jeden návrhář lámal hlavu. Poté ho napadl skvělý, velkolepý, úžasný nápad. A tak jsem se narodila já, mikina pro chlapce. Ale nejdřív jsem byla semínko bavlny. Když jsem ještě byla malinkaté semínko, hrozně moc jsem pilo! Přesně 2 700 litrů jsem vypilo, než jsem vyrostlo. Ano, počítalo jsem si to přesně a bylo to nejspíš kvůli těm chemikáliím, které na mě stříkali. Myslím že se jmenovaly pesticidy. Prý je to kvůli hmyzu, ale zdálo se, že to škodilo i farmářům. Potom mě sebrali a poslali do Bangladéše, kde mě zpracovali a udělali ze mě látku. Bylo to velmi bolestivé a lidé, kteří tam pracovali, taky nevypadali zrovna nejlépe. A někteří z nich vypadali podezřele mladě. Zpátky ale k mému vzniku. Po zpracování jsem byla šedá tvrdá látka, tak mě ohřáli a utopili v chemikáliích. Ta sauna byla hezká, jen ty chemikálie ne. Neměla jsem chvíli se ani sebrat a už mě začali topit v barvě! Poté, co mě vyndali a osušili, ušili ze mě mikinu. Ti lidé, kteří mě šili, vypadali unaveně. Přišli na mě cedulku a zabalili do krabice spolu s ostatními. Kamionem mě dovezli na letiště, odkud se letělo do Evropy. Pak jsem se vlakem dostala do obchodu a z obchodu autem k tobě do skříně. Jsem prostě mikina světoběžník...

Jonáš Javůrek, 7.B

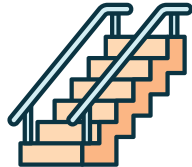
ZŠKOLNÍ KVÍZ ŘEVNICE

Natálie Marková, 6.A a Valerie Matoušková, 6.C se ptají: “Co víš o naší škole?” Každá otázka má jen jednu správnou odpověď. Kdo ze třídy získá nejvíc bodů za správné odpovědi?

1 Kolik má školní budova ve Školní ulici schodů?

- a) 200
- b) 168
- c) 166

6 Kolikrát může dát ředitel během školního roku ředitelské volno?

- a) 15
- b) 10
- c) 5

2 Kdy byl položen základní kámen naší školy? (budova ve Školní ulici)

- a) 1878
- b) 1952
- c) 2018

7 Jak dlouho je pan Řezníček ředitel této školy?

- a) 9
- b) 8
- c) 20

3 Kolik měla škola od roku 1822 ředitelů? (včetně toho aktuálního)

- a) 31
- b) 50
- c) 32

8 Kolik žáků chodí na tuto školu?

- a) 672
- b) 685
- c) 692

4 Kdo je nejstarším učitelem na naší škole?

- a) Václava Hrochová
- b) Eva Hanykúřová
- c) Jiřina Dopitová

9 Která ze čtyř šestých tříd má nejméně kluků?

- a) 6.A
- b) 6.D
- c) 6.C
- d) 6.B

5 Kolik učeben má budova ve Školní ulici?

- a) 24
- b) 25
- c) 28

10 Kolik dnů od Velikonoc zbývá do začátku letních prázdnin?

- a) 50
- b) 85
- c) 89

Smíchem nezarmoutíš!

Kdo má špatnou náladu, ten potřebuje rozveselit.

Tuto humorně zábavnou rubriku pro vás vlastnoručně připravily Eliška Černíková a Zuzka Gomelová.

WHEN A CAT FALLS ASLEEP ON YOUR LAP BUT YOU HAVE AN IMPORTANT APPOINTMENT

Každý je zná, každý je miluje: Vtipy s Chuckem Norrisem.

Základem správného Chuck Norris vtipu je nemožnost daného faktu. Vtip má poukázat na to, že Chuck Norris dokáže víc než normální smrtelník.

Chuck Norris umí přeložit pondělí na jiný den.

Jmenuji se Chuck Norris a jsem první v abecedě.

POMOC, NĚCO SE VE MNĚ ZLOMILO!

I TO JSME MY

Berle, ortézy, sadry, obvazy. Téměř nepřejde týden, aby ve škole nepříbyl nějaký polámaný marod.

Zlomenina neboli fraktura je stav, při němž došlo k narušení celistvosti kosti.

Zlomenina vzniká působením velké síly na kost. Může být spojena s vnitřním krvácením a dalšími komplikacemi.

PRVNÍ POMOC PŘI ZLOMENINĚ

- S postiženou končetinou nehýbejte. Nemocného přesuňte do nejméně bolestivé polohy.
- Co nejdříve zavolejte na linku 155.
- Na bolavé místo přes obvaz můžete přikládat chlazené obklady.
- Nikdy sami neprovádějte žádné nápravy!

„Zlom vaz“ se říká těsně před premiérou, když už jsou herci v kostýmu. Je třeba to říci každému jednotlivě a ideálně doplnit náznakem nakopnutí. Na „Zlom vaz“ se musí ze zásady odpovědět „Čert tě vem“, jinak to prostě neplatí.

Dětské zlomeniny jsou obvykle považovány za zranění, která se dobře a rychle hojí, ale bohužel tomu tak není vždy. Záleží na tom, o jakou zlomeninu jde a kterou část těla postihlo.

Průměrně je u nás ročně ošetřeno **120 000 zlomenin** u dětí do 14 let věku. V průměru až třetina všech dětských úrazů je provázena zlomeninou, přičemž nejčastěji jde o zlomeninu končetiny, klíční kosti či žeber.

Světový rekord v počtu zlomenin doslova zlomil již zemřelý legendární americký kaskadér Evel Knievel známý svými skoky na motorce. Za svůj život údajně utrpěl 433 zlomenin!

Není to kost, ani končetina, přece se tak lehce láme. Co je to? Když vám někdo **zlomí srdce**, je to smutné a nepříjemné. Co s tím? Máme pro vás několik tipů na první pomoc:

1. Dopřejte si své oblíbené jídlo nebo sladkost. Dobrá nálada přichází z kuchyně!
2. Udělejte si procházku v přírodě, vnímejte život kolem. Uklidníte se a zbavíte špatných myšlenek.
3. Pust'te si hudbu, zapalte aroma svíci, dýchejte, nikam nespíchejte.
4. Největším nepřítelem smutku je pohyb! Tancujte, cvičte, běhejte. A pak si náležitě odpočiňte.
5. Máte domácího mazlíčka? Funguje jako antidepressivum. I pouhé koukání na rybičky pomáhá...

PŘÍBĚHY ZE SÁDROVNY

Že si jdu do bazénu pro zlomeninu, to jsem opravdu netušila. Krásně si plavu pod hladinou, zadržuju dech, přemýšlím, jak ladně se vynořím a.... Jak jsem vystrčila nos nad hladinu, dopadl na něj chlápek, který nedotočil salto. Doktorka mi po rentgenu řekla, že mám svůj nos zlomený na 46krát! A to nemám žádný ratafák. **Diana Michálková**

Dieser Arm ist gebrochen!

Na lyžáku v Rakousku jsem letos odlyžoval jen tři dny, pak jsem si po pádu s pár kotrmelci zlomil ruku. Přímo na svahu byl u mě nejrychleji kamarád Ondra Lang, který hned zavolal na mobil pana ředitele. Odvezli mě do nemocnice, kde jsem nejdřív absolvoval zajímavou natahovací proceduru s tříkilovým závažím a pak poloviční zasádrování. To se pak doktoři v Hořovicích rozhodli ještě dosádrovat k dokonalosti. Tak jsem měl na ruce rakousko-českou sádru. **Lojza, 5.B**

Sádru mi dali až po půl roce

Minulý rok jsem se nešťastně bouchla do ukazováčku a tím si ho zlomila. Bohužel na to vůbec nikdo nepřišel! Až po půl roce mi na rentgenu zjistili, že mi ten zlomený ukazováček špatně srostl. Poslali mě na operaci, kde mi kost zafixovali a ruku dali do sádry. Místo pár týdnů se sádrou to léčení teď trvá tři měsíce. **Eliška, 7.B**

Nejbizarnější zlomenina

Vybavuji si úraz, který se stal asi před dvaceti lety. Chodili jsme tehdy na tělocvik do "Liďáku" kolem plechové boudy s jakýmsi nářadím. Při návratu do školy jeden z kluků tak vehementně rozhazoval rukama, až do té plechové boudy narazil. Vyvrátil a zlomil si malíček a pár týdnů měl od tělocviku klid. **Markéta Maříková**

Nepodceňujte, co máte na nohou

Byl jeden z prvních teplejších dnů po zimě a já byl v práci. Něco mě tehdy děsně naštvalo a v amoku jsem nakopnul zeď. Jenže jsem zapomněl, že už nemám obuté mohutné zimní kanady, ale tenké čínské kecky. Odnesl jsem svou zapomnětlivost zlomeným palcem. Tušíte správně, na pracovní úraz jsem to neuhrál! **Jiří Rotbauer**

Jiří Rotbauer

Zákaz kousání do nářadí!

Zlomený jsem měl zub. Byly mi čtyři roky a na judu jsem se, asi z nudy, zakousl do žíněnky. Samotné zakousnutí mi zub nezlomilo. To až ten kluk, co o mě zakopl a pak na mě spadl. **Lukas, 7.B**

Že není volejbal kontaktní sport?

Je, pokud stojíte u sítě a skáчете na blok vedle dvoumetrového dlouhána. Ten má při doskoku loket přesně ve výšce vašeho nosu. Který vám s velkou pravděpodobností zlomí. Jako mně... **Michaela Kvasničková**

Můj kotníkový seriál

To já jsem si jediný svůj pracovní úraz v životě pořídila právě ve formě zlomeniny. Na zahradě ZŠ Zadní Třebaň jsem měla dozor a zatímco jsem hlídala děti, neuhlídala jsem terén pod sebou. Výsledkem byla zlomenina pravého kotníku. Už podruhé v životě... **Pavλίna Fialová**

Pavλίna Fialová

MÁTE TIP NA DALŠÍ TÉMA
RUBRIKY "I TO JSME MY" ?
ŘEKŇETE NÁM TO A MY JEJ
PRO VÁS ZPRACUJEME :-)

Rubriku připravily: Pavλίna Trnková, 6.C

Berenika Sedláčková, Eliška Strejčková. 7.B

9 otázek pro Michaelu Kvasničkovou, naši školní psycholožku

1. Co dělá školní psycholog?

Školní psycholog je člověk, za kterým můžou přijít děti, rodiče nebo učitelé - a diskrétně řešit obtíže všeho druhu. Divili byste se, kolik toho dokáže vyřešit obyčejný rozhovor.

2. O co přicházejí školy, které psychologa nemají?

Takových škol je naštěstí stále méně a méně, každopádně přicházejí o spřízněnou duši, trpělivou vrbu, navigátora v bouři, zkrátka člověka, který může pomoci.

3. Pomáhá vám vaše vzdělání a vaše práce s výchovou vašich dětí? Jak?

Ve škole jsem psycholožka a doma jsem máma, jako všechny ostatní mámy. Pomáhá mi, že mám toho spoustu načteno. A když je potíže, vím, kam se obrátit. Zajímalo by mě, co by na to řekly moje děti :-).

3. Je něco, co vás na naší škole překvapilo?

Překvapilo mě, že se skládá ze dvou budov, mezi kterými musím přebíhat. Chvilí mi taky trvalo zorientovat se na druhém stupni. A příjemně mě překvapila zdejší příprava. Je velkým zdrojem energie!

4. Jak se osvědčila schránka důvěry na prvním a druhém stupni? Je v tom nějaký rozdíl?

Na prvním stupni je schránka hned naproti vchodu a vzkazů je tam méně. Na druhém stupni je u malé knihovny naproti fyzice. A frekventované místo jí možná škodí. Přemýšlíme, kam ji přesuneme, aby měli případní zájemci o sdělení vzkazu více soukromí.

5. Jak poznáte, když vám člověk lže nebo se snaží přikreslit situaci?

Nejsem soudce ani policista. Víím, že všechno, co se děje, vnímáme i interpretujeme subjektivně. Nezáleží na druhu nebo velikosti problému, záleží na druhu a velikosti trápení, které problém způsobuje. Tak si o tom s dotyčným povídáme - a když něčemu nerozumím, tak se doptávám.

6. Čím se naše generace (žáků) liší od té vaší (když jste byli ve stejném věku)?

Vy se mnohem víc ptáte, jste komunikativnější, častěji chcete řešit, co vás trápí. Na druhé straně někdy vidím, že nerespektujete autoritu, od které byste se mohli učit. A také si myslím, že nás všechny mění mobily.

7. S jakými problémy k vám chodí děti nejčastěji?

Nejčastěji řeší vztahy mezi kamarády, spolužáky, v rodině. Pak problémy s učením, ve sportu nebo v kroužcích, kam děti chodí po škole.

8. Když přijdu k psychologovi, znamená to, že jsem nemocná?

Určitě ne, já se na to dívám tak, že když se vám doma rozbije pračka, tak se ji nejdřív pokusíte opravit sami a když to nejde, zavoláte si pana opraváře. Když za mnou přijdeš a nevíš si s něčím rady, já se většinou snažím pomoci problém vyřešit takzvanou koučovací metodou. Co nefunguje, co by šlo udělat jinak? Pojďme to hledat.

9. Máte vysněný nějaký projekt nebo službu, kterou byste chtěla udělat v naší škole, kdyby na to byly prostředky?

Spoustu. Čím bychom začali – byla bych ráda, kdyby vznikly třídnické hodiny, na kterých byste měli prostor si povídat o vztazích ve třídě. Dále bych byla moc ráda, kdyby se dalo chodit o velkých přestávkách ven. Pak bych tady ráda měla nějaká odpočinková místa nebo relaxační místnost, taky by se mi líbily nějaké hry na chodbách jako je ping-pong. Zkrátka cokoli, co pomůže, aby nám tu všem bylo dobře.

Výchovného poradce a metodika prevence najdete na každé škole a zastávají je učitelé s rozšířeným vzděláním v dané oblasti. Školního psychologa, na rozdíl od zmíněných pozic, škola ze zákona mít nemusí. Je to zatím jakési privilegium, i když existují snahy, aby se školní psychologové postupně stávali standardem.

Potkáváme je na chodbách, víme, kde mají kabinet, co učí nebo třeba i to, kde bydlí. Ale spoustu věcí o nich nevíme a přitom jsou to všichni velmi zajímaví lidé se zajímavými životy, příběhy nebo koníčky.

Uhádnete kdo je kdo v tomto díle?

V Řevnicích žiju přes 24 let. Do této školy jsem chodila devět let a teď tu pracuji! Někteří mý nynější kolegové mě učili... Mám mladší sestru. Zpívám, hraju na kytaru, na klavír i bicí a příležitostně působím jako hudebník v improvizálním divadle. Jo a taky občas hraju lidem na nervy. Působím ve dvou kapelách, v jedné hraju na bicí a v druhé zpívám a hraju na klavír. Ve volném čase se, kromě hudby, věnuji psaní, cvičení a ráda trávím čas se svými kamarády.

Hádej, kdo jsem!

Narodil jsem se v Brandýse nad Labem, ale vyrostl jsem v Praze. Můj dědeček byl řecký partyzán, za války likvidoval fašisty a jejich kolaboranty. V sedmé třídě jsem se s rodiči odstěhoval do Číny, konkrétně do Pekingu, kde jsem chodil do školy s názvem Pakistan Embassy College Beijing. Museli jsme nosit školní uniformy a každé ráno se hromadně modlili. V každé třídě byla veliká směs lidí všech ras, náboženství a kultur z celého světa, takže rasismus a xenofobie je pro mě naprosto nesmyslný a je mi bytostně odporný. Od dětství jsem se věnoval sportu. Jsem několikanásobným mistrem republiky v basketbale. Posledních 25 let se aktivně věnuji scénickému šermu.

Hádej, kdo jsem!

Pocházím z „města růží“, kde je i překrásný vodní zámek. V Řevnicích jsem osm let. Učit ve škole původně nebylo mým snem, přesto učím celý život a baví mě to. Mým dětským snem bylo letět do vesmíru, ale kvůli brýlím mě nevzali ani na kurz parašutismu. Líbí se mi déšť, luční kvítí, poklady nalezené na půdě a uklizený stůl. Potěší mě, když si se mnou při výuce zazpíváte. Nesnáším hloupost a pravopisné chyby. Mrzí mě, že se mi dosud nepodařilo najít v přírodě vltavín. Doma na mě v koutě čekají stepařské boty, doufám, že je zase brzy obuju. Umím se podepsat hebrejsky.

Hádej, kdo jsem!

VYBARVĚNÍ

TIRÁŽ:

Školní časopisek - čtení nejen na přestávku

Vydavatel: ZŠ Řevnice, vydání: 3/2024

Šéfredaktor: Mgr. Xénia Paličková Křížová

Redakční tým: kolektiv Redakčního kroužku ZŠ Řevnice

Spolupracovníci: zaměstnanci ZŠ Řevnice

Kontakt: palickova@zsrevnice.cz

Autor obrázku: Anna Jechová, 9.A

The image features a light beige background with dried, golden-brown flowers and a thin, flowing gold ribbon. The flowers are arranged in clusters, with some in the top right and bottom left corners. The ribbon starts on the left, loops around the central text box, and ends at the bottom right. The text is centered within a white, rounded rectangular box.

Reminder

Not everything will be Easy but
not everything will be Hard.
